

ת"פ 26618/08/17 - מדינת ישראל נגד גזצ'או מלסה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 26618-08-17 מדינת ישראל נ' מלסה

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד קטיה הכהן
	נגד
	גזצ'או מלסה
	ע"י עו"ד שני פרג'ון
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק")**, ועבירת חבלה חמורה, עבירה לפי **סעיף 333 לחוק**.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 13/01/17 עבדה הגברת ד.ע. (להלן: "**המתלוננת**") כברמנית באולם "ארבע עונות" בקיבוץ ברור חיל (להלן: "האולם"), בזמן חתונה בה נכח גם הנאשם. באותו היום בשעה 03:00 או בסמוך לכל, ביקש הנאשם מהמתלוננת כי תיגש אתו הצידה על מנת לשוחח, אך המתלוננת סירבה. בהמשך למתואר, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה ודחף אותה לרצפת האולם.

כתוצאה מהמתואר נגרמה למתלוננת חבלה חמורה בדמות שבר בבסיס גליל מרוחק של הזרת בכף ידה הימנית, וכן רגישות והגבלה בתנועת כף היד.

תסקיר שירות המבחן

3. כעולה מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 24/06/18, הנאשם בן 32, רווק, יליד אתיופיה, עלה ארצה בשנת 1991 ומתגורר בשדרות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובגרות מלאה בפנימייה. לדברי הנאשם, סיים בשנת 2009 3 שנות שירות צבאי בחיל תובלה במשמר הנגב כחשמלאי רכב כבד, והציג תעודה בה צוין כי הוערך כחייל בעל תפקוד גבוה, ידע מקצועי, מתמיד ויסודי. לאחר שחרורו השתלב במעגל התעסוקה.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, טען כי לא זוכר את כל פרטי האירוע מאחר ושתה לשוכרה באירוע של חבר, והצטער על התנהגותו. הנאשם סיפר כי למחרת אותו היום יצר קשר עם אחיה של המתלוננת על מנת להביע חרטה, אולם האח

סירב לקבל את ההתנצלות.

בשיחה עם הנאשם עלה כי הרקע לביצוע העבירה הוא שתיית אלכוהול, ומשכך הופנה הנאשם לאבחון בתחום זה.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 20/09/18 עלה כי הנאשם השתלב ביום 13/08/18 בקבוצה טיפולית ודווח כי הנאשם התייצב למפגשים והשתלב באופן חיובי. כמו כן, דווח כי נקבעה פגישה ליום 17/09/18 ביחידה לנפגעי אלכוהול בשדרות לצורך היכרות ותיאום ציפיות.

לאור המפורט, הומלץ על הטלת עונש שיקומי בדמות של"צ לצד צו מבחן.

באשר למאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם, המליץ שירות המבחן על הארכתו, וזאת נוכח שיתוך הפעולה מצד הנאשם, היותו בעל יכולות תפקודיות תקינות, שאיפותיו הנורמטיביות, ועל מנת שלא לפגוע בתפקודו.

בהסכמת הצדדים, ועל מנת לבחון השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול, נדחה מועד הדיון בשנית.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 16/01/19 עלה כי הנאשם ממשיך השתלבותו בקבוצה הטיפולית, מגיע בעקביות ובזמן, משתתף ומשתף בדעותיו, אולם מתקשה לחשוף מעולמו הרגשי ולהעמיק ביחס למעורבותו בעבירה הנוכחית. עם זאת, שיתף במפגש האחרון שהתקיים כי החל טיפול פרטני בתחום האלכוהול ומרגיש כי נתרם מטיפול זה.

עוד דווח כי הנאשם הופנה לעמותת אפש"ר בבאר שבע המטפלת בהתמכרות לאלכוהול, וכבר בחודש נובמבר עבר הנאשם אבחון והערכה במרכז. בתהליך האבחון שיתף הנאשם פעולה באופן מלא. הנאשם הצהיר כי לא שותה אלכוהול מזה מספר חודשים, ומהמרכז הומלץ על שילוב בטיפול פרטני ולבחון אף שילובו בקבוצה טיפולית במסגרת על מנת למנוע התמכרות עתידית לאלכוהול.

שירות המבחן ציין כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, כי להתרשמותם ההליך הטיפולי משמעותי עבור הנאשם, כך שכיום כבר החל בתהליך התבוננות פנימי, מצליח לזהות דפוסי שתיית אלכוהול ואף מבקש לטפל בנושא זה. שירות המבחן סבור כי בכל המתואר יש בכדי להפחית את רמת הסיכון ולהביא להטבה בהתנהגותו של הנאשם בעתיד.

לאור המפורט, שב שירות המבחן על המלצתו הן לעניין העונש והן לעניין הארכת המאסר המותנה, אולם הוסיף כי לצורך המחשת הפגיעה באחר, יש להטיל אף פיצוי למתלוננת.

6. מהתסקיר העדכני מיום 12/03/19 עולה כי מעמותת אפש"ר דווח שהנאשם שיתף בפתיחות על המתרחש בחייו, השתלב בטיפול קבוצתי במרכז ומשתף בו פעולה באופן מלא. ניכר כי הנאשם נכון לבדוק את עצמו ואת בחירותיו,

והתהליך אשר עובר נראה חיובי ומשמעותי והשקעתו ניכרת. לאור השתלבותו המוצלחת של הנאשם בטיפול בעמותת אפשר, סיים הנאשם את הטיפול הקבוצתי בשירות המבחן.

לאור שיתוף הפעולה המלא מצד הנאשם בהליך הטיפולי והערכת שירות המבחן כי כבר מתחיל להפיק ממנו תועלת, סבור שירות המבחן כי יש לאפשר המשך השתתפותו של הנאשם בהליך במסגרת צו מבחן. כמו כן, סבור שירות המבחן כי יש להטיל על הנאשם ענישה חינוכית בעלת אופי של תרומה לחברה, מציבת גבול, ומשכך גובשה תכנית של"צ במתנ"ס שדרות בתיקף של 200 שעות. כמו כן, שב שירות המבחן על המלצתו להטלת פיצוי למתלוננת ועל הארכת המאסר אשר תלוי ועומד כנגדו.

טיעוני הצדדים

7. במועד הטיעונים לעונש עתרה ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם ולהטלת 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה, הטלת מאסרים מותנים מרתיעים, קנס ופיצוי למתלוננת.

בטיעוניה הפנתה מחד גיסא להודאתו של הנאשם וללקיחת האחריות מצדו, וכן למפורט בתסקיר באשר להליך הטיפולי בו שולב, ומאידך גיסא, הפנתה לחומרת העבירות ותוצאותיהן, לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדה כי תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, אשר ככלל יש להפעילו.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל.

8. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ באופן מלא את המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הפנתה ללקיחת האחריות מצד הנאשם, להתנצלותו, לעובדה כי המעשה בוצע על רקע שכרות, ולכך שהנאשם הבין את הבעייתיות בהתנהלותו בתחום ההתמכרות לאלכוהול והשתלב בהליך טיפולי משמעותי. עוד טענה כי הנאשם מסייע בעבודתו, בה משולב היטב מזה 8 שנים, לכלכלת משפחתו, וכי הפעלת המאסר המותנה או אף הטלת מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות תגרום לאיבוד מקום העבודה.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד למאסר מאחורי סורג ובריאח והפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

9. במועד הטיעונים לעונש שב והצטער הנאשם על מעשיו, וטען כי ניסה ליצור קשר עם המתלוננת על מנת לבקש את סליחתה, אך ללא הצלחה, וכן כי שולב בהליך טיפולי ומזה 4 חודשיים לא שותה אלכוהול ואף הפסיק לעשן סיגריות.

בדין היום הגיש הנאשם מכתב ממנו עולה כי הוא שב וחוזר על תחושת החרטה על מעשיו ועל דברים שעולים מתסקיר

שירות המבחן מהם עולה כי הוא עובר הליך טיפול במסגרת שירות המבחן.

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

11. כתב האישום מתאר אירוע אחד ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהעבירות אשר ביצע הנאשם הם שמירה על כבוד האדם, והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה.

14. אין מחלוקת כי העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין הן עבירות חמורות.

בע"פ **10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל** (22/07/10) נאמר ביחס לעבירות מסוג זה כי: **"מעשיו של המערער הינם חמורים וקשים. בצדק השליך בית המשפט המחוזי ממעשיו של המערער על התופעה החברתית הקשה לה אנו עדים כי תגובה, אמירה או מענה של אדם שאינה משביעה רצון אם זה בחצר הבניין, בכביש או בחנות יכולה להוביל לאללימות קשה ובלתי נסבלת. תופעה זו מערערת באופן מוחשי את תחושת הביטחון הבסיסית וזורה אימה ופחד. על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע"**.

15. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני**, וזאת נוכח החבלה שנגרמה למתלוננת והיעדר יחסים קודמים ביניהם.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין העבירות אלה מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה:

א. ברע"פ **8822/16 בן עזרי נגד מדינת ישראל** (17/11/16) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שגרם לאחר לשבר ונפחות בלסת התחתונה והוא אושפז למשך 5 ימים. בית משפט השלום בתל אביב- יפו קבע מתחם ענישה

הנע בין 7-20 חודשי מאסר בפועל, אולם לאחר חריגה מהמתחם, בשל שיקולי שיקום, הטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. גזר הדין אושר בבית המשפט המחוזי ואף בבית המשפט העליון.

ב. בע"פ (מחוזי חיפה) 33776-01-13 שמאמי נגד מדינת ישראל (10/07/13) קיבל בית המשפט באופן חלקי את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שגרם לשבר באגודל ולחבלה בפנים, כך שעונשו הוקל מ- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ג. בת"פ (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נגד אנופרייב (16/05/18), הורשעו 3 נאשמים בהתאם להודאתם בביצוע עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אשר כתוצאה מביצועה נגרם למתלונן שבר בארובת העין. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (קריית שמונה) מדינת ישראל נגד לוי (29/11/17), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה ואיומים, אשר כתוצאה מביצוע נגרם למתלונן שבר בלסת אשר הצריכה ניתוח וחבלות נוספות בחלקי הגוף השונים אשר הטיפול בהם הצריך אשפוז למשך 4 ימים. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (ב"ש) מדינת ישראל נגד טספאי (30/03/15), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת חבלה חמורה, אשר כתוצאה מביצועה נגרמו למתלונן מספר שברים מרוסקים באף, הוא פונה לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם, והטיפול בחבלותיו הצריך אשפוז למשך 5 ימים. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לפרמטרים הבאים:

הנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מביצוע העבירות - שבר באצבע כף ידה.

הרקע לביצוע העבירות - העבירה בוצעה באולם אירועים במהלך אירוע חתונה על רקע סירובה של המתלוננת לשוחח עמו ובעת שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם היה **המבצע העיקרי והיחיד** של העבירה.

18. בהתאם ל**תיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג')**, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל.

19. **סטייה מהמתחם** - במקרה דנן, שוכנעתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא, ואנמק:

בהתאם להוראת סעיף 40ד(א) לחוק, במידה ובית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומיים..."

במקרה דנן, עסקינן בנאשם אשר הודה ולקח אחריות על ביצוע העבירות, ואשר אף עשה ניסיון, בסמוך לקרות האירוע, להתנצל בפני המתלוננת. כמו כן, מדובר בנאשם אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, שירת בצה"ל, משולב בעבודה כהנדסאי חשמל מזה 8 שנים בחברה מסודרת.

נוסף על האמור, כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, הנאשם השתלב בהליך טיפולי פרטני וקבוצתי משמעותי, בו מתמיד, משתף פעולה ואף יוזם, וזאת באופן שקיים סיכוי של ממש כי ישתקם.

עם זאת, לא נעלם מעיני כי לנאשם עבר פלילי, הכולל הרשעה בעבירת תקיפה סתם ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, אשר בגינה הוטל עליו, בין היתר, מאסר מותנה למשך חודשיים, וכן כי אירוע זה, בדומה לאירוע הקודם בוצע על רקע שתיית אלכוהול לשוכרה.

ודוק, כבר בהרשעתו הקודמת סבר שרות המבחן כי יש לנקוט בעניינו באפיק שיקומי ואף על פי כן שב הנאשם לסורו.

20. במצב דברים זה, נוכח חומרת העבירות עברו הפלילי של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה מחד גיסא, ומאידך גיסא נוכח המפורט לעניין סיכויי שיקומו של הנאשם, אני סבורה כי ניתן לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

על אף קביעתי זו, בשים לב לניסיון הטיפול הקודם אשר לא מנע הישנות עבירות ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ממין זה, לא אאמץ באופן מלא את המלצת התסקיר ואסתפק בענישה בדמות מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית שתכלול אף צו מבחן.

21. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 29/04/19 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן יכול וירצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. הפעלת המאסר המותנה למשך חודשיים אשר הוטל במסגרת ת"פ 10418-08-14.

המאסר המותנה ירוצה בחופף לעונש המאסר אשר מוטל על הנאשם.

3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

4. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 5000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 120 יום מהיום והמזכירות תעבירו למתלוננת.

ב"כ המאשימה תגיש עוד היום דרכי התקשרות עם המתלוננת.

5. מעמידה הנאשם, בהסכמתו, תחת צו מבחן למשך שנה מהיום.

מובהר לנאשם השלכות אי עמידה בצו המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, בנוכחות הצדדים.